

Až se zas vrátíš

Devítka

1. Pomalu kouzlo ztrácejí básničky tobě napsaný,
bláhovejch slůvek závějí po bitvě dávno prohraný
ptám se, co dál.
2. Už jsi tak strašně dlouho pryč, a navíc přestala jsi psát,
a teď si, blázne, klidně křič, v oddělení nálezů a ztrát
se [: nedovoláš. :]
*: Tóny rezavý oblohou pokouší se plout,
o ně se tříští pozdravy, co k tobě nemohly už dolétnout.
R: Kráso má, trhni tou dlouhou opratí,
vždyť ráno potkají se všechny cesty klikatý,
vysněná, než se mi z hlavy vytratíš,
labutě čekají, až se zas vrátíš.
3. Stužkou svázaný příběhy psaný pod oltář,
rituál roky skládaný a ráno místo písňě snář,
co mu stejně nevěřím.
R:
*: Už jsi tak strašně dlouho pryč, tak čekám, až mi začneš psát
,
z tý dálky, kde se schováváš, ani slunko nedokáže hřát.
*: Napiš mi aspoň slůvek pár, vždyť na to čekám, vždyť to víš,
vždyť jsem ti o tom stokrát hrál, vzpomínku, lásko, nezničíš
.
R: